

פרוטוקול מס' 157

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
מיום ה', י"ד בטבת תשל"ו - 18.12.1975, שעה 12.00

נ כ ח ו:

חברי הוועדה:

ח. גרוסמן - היו"ר
י. בארי
מ. גז
א. ורדיגר
ה. זיידל
מ. ידיד
פ. שיינמן

מוזמנים:

י. כפלאוי - משרד העבודה
ת. פנחסוביץ - משרד המשפטים
א. וולף - משרד הבריאות
א. לאור - משרד האוצר
מ. לינדר - המוסד לביטוח לאומי

ש. כרם מזכירת הוועדה:

א. עצמון בשמה:

סדר היום: המשך הדיון בחוק ביטוח בריאות, תשל"ג-1973.

אני פותחת את הישיבה.

היו"ר ח. גרוסמן:

חוק ביטוח כריאות, תשל"ג-1973

אנחנו עוסקים בפרק ט' - האשפוז. בקשנו להביא נוסח מתוקן לסעיפים 90, 91 ו-92.

א. וולף:
הנוסח המוצע בסעיף 91 הוא לאור ההערה של "הה"כ בארי בענין הסכם עם בתי-חולים פרטיים. הנוסח אומר כך: התנאים והשתלומים לאשפוז ושרותים רפואיים אחרים הניתנים למבוטחי קופת חולים פלונית ע"י בית חולים פרטי ייקבעו בהסכם שייערך ביניהם ובאין הסכם יקבע את התשלומים וההסדרים האמורים שר הבריאות בהסכמת שר העבודה לאחר התייעצות במועצה (בועדה לתכנון האשפוז).

זה על דעת כל המשרדים הנוגעים בדבר.

השאלה אם זה התקבל על דעת כולם או שיש הסתייגות - ואם כן יש לרשום זאת.

היו"ר ח. גרוסמן:

מה ההבדל המהותי בין הנוסח המוצע לבין הסעיף במקור?

י. בארי:

א. וולף:
בנוסח בחוברת הכחולה היה כתוב שקופת-חולים תערוך הסכם על תשלומים לאשפוז, ופה זה לא רק על תשלומים לאשפוז אלא גם שרותים רפואיים אחרים הניתנים למבוטחי קופת חולים פלונית ע"י בית חולים פרטי. אם לא עשתה כן יקבע את התשלומים וההסדרים האמורים שר הבריאות בהסכמת שר העבודה לאחר התייעצות במועצה (בועדה לתכנון האשפוז).

אחר כך הוספנו שזה לא יהיה חד-סטרי - שאם לא נערך הסכם בין שניהם כי עלול להיות מצב שהם לא הגיעו להסכם מסיבות כלשהן, אז באין הסכם יקבע שר הבריאות וכו'. ופה במקום התייעצות בועדה לתכנון האשפוז יש התייעצות במועצה, מכיון שפה היו בעיות שיש ענין של תעריפים.

מדוע כתוב קופת-חולים פלונית?

א. ורדיגר:

זה ניסוח ואפשר לוותר עליו.

א. וולף:

כדי לא להדגיש שמדובר רק בקופת-חולים.

ה. זיידל:

אמרנו: קופת-חולים זה קופות חולים ברבים.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני חושב שזה מיותר.

א. ורדיגר:

אני לא בטוחה. פה מדובר על קופת-חולים מסויימת - לכך כתוב פלונית.

היו"ר ח. גרוסמן:

י. בארי:

השאלה העיקרית היא האם לשיקול הוועדה ניתן או לא ניתן לאלץ בי"ח פרטי להכנס להסכם עם קופ"ח או לא? - מה המצב עכשיו לפי סעיף 91 ולפי הנוסח המוצע?

א. וולף:

אנחנו אמרנו שבי"ח פרטי במסגרת תכנון אזורי של אשפוז לא חלות עליו החובות. לכן צריך למצוא דרך כדי לארגן אותו במסגרת האשפוז. הדרך הטובה שאתה מטיל עליו אתה נותן לו אפשרות לעשות הסכם עם קופת-חולים. אבל אם הם לא מגיעים להסכם על תנאים ותשלומים אז בא השר וקובע את התנאים והתשלומים.

י. בארי:

למשל, בי"ח פרטי אסותא. האם אפשר לאלץ קופת-חולים להשתמש בבי"ח זה או לא?

א. וולף:

בענין שלוש קופות-החולים אז ידה של אסותא על העליונה. מכיון שברגע שיש הסכם עם קופת-חולים וזה מכסה את ענין האישפוז אז לא ניתן לשתי קופות-החולים האחרים.

באשר לחלק הראשון - השאלה איך אתה מתרגם ובאיך הסכם - האם זה מתייחס רק לתנאים ותשלומים? - לי נראה שההסכם מדבר על תנאים ותשלומים.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני חושבת שהסעיף הזה מדבר על תנאים ותשלומים בלבד. הוא לא מתייחס לשום דבר אחר. אי אפשר להלביש על הסעיף חובת הידברות.

י. בארי:

מרבית חברי הוועדה נסו לכך שניתן יהיה לאלץ בתי-חולים להיכנס לתקשורת.

היו"ר ח. גרוסמן:

מדובר על זה בסעיף אחר.

י. בארי:

על רקע הסעיף הזה התעוררה השאלה.

היו"ר ח. גרוסמן:

זה התעורר בסעיף 90(א). בואו נבחן את סעיף 90(א) ונראה מה הוא אומר. הועדה לאשפוז רשאת לקבוע הסדרים לאשפוז. זה בסמכותה לעשות זאת. השאלה אם הועדה לאשפוז ולשירותים רפואיים תנצל את הזכות הזאת שמקנה לה סעיף 90(א) או לא?

ה. זיידל:

ברגע שבסעיף 91 נאמר במפורש שמדובר בבי"ח פרטיים אז אולי יש מקום לכתוב, איפוא שכתוב אשפוז בבי"ח, שיש חובה גם על פרטיים וגם על ציבוריים. בצורה כזאת אנחנו פותרים את הבעיה.

היו"ר ח. גרוסמן:

כאשר אני בודקת מה כתוב אז אני רואה שבסעיף 91 מוצמדת כותרת האומרת הסכם עם בתי-חולים פרטיים. כלומר, מזה מתפרש שהסכם עם בי"ח פרטיים לא חל על 90. הוא על תשלומים אבל לא על אישפוז.

י. בארי:

נאמר שבי"ח פרטי הוא גם בי"ח רשום.

א. וולף:

דברי ההסבר לא מחייבים אבל כדאי לקרוא אותם בכל זאת. כתוב: כל בית חולים מורשה חייב להיות פתוח לאשפוזו של כל אדם לפי מבחנים רפואיים בלבד, על בסיס אזורי ומכוח הפניה לפי הסדרים שייקבעו. ועדת האשפוז של המועצה רשאית להורות שבית חולים מסויים ישרת תושבי אזור או אזורים מסויים או חולים במחלה מסוימת. במקרה כזה אסור לבית חולים לטרב לקבל חולה שהופנה אליו כדין.

אפשר לכתוב: המבחנים שלפיהם יתקבל מבוטח

לאשפוז בכל בית חולים.

פ. שיינמן:

בסעיף קטן (ב) נאמר שהועדה לתכנון האשפוז תקבע את האזורים ואת בתי-החולים. בסעיף קטן (א) נאמר שזה יהיה על בסיס אזורי ועל פי הפניה מכוח הסדרים. שאלתי היא על איזה הסדרים מדובר? - הרי כתוב שהועדה תקבע, אז על איזה הסדרים מדובר?

א. וולף:

למשל, באזור הגליל יש בי"ח פוריה וצפת וזה נחשב לאזור אחד. ההסדר יהיה שחולים במחלקות פנימיות מחזור וראש פינה פונים לפוריה בו בזמן שבי"ח בצפת קרוב אליהם. בעוד שחולי עיניים מאזור טבריה יפנו דוקא לבי"ח פוריה. יכולים להיות הסדרים מגוונים שונים. פה צריכים להיות גמישים - אנחנו קובעים את העקרון של אזוריות.

היו"ר ח. גרוסמן:

לוא לא היה כתוב הסכם עם בתי-חולים פרטיים הייתי חושבת שסעיף 90 מכסה גם את ההסכמים לא רק ביחס לתשלומים אלא גם ביחס להפנייה. מכיון שזה מוצמד רק ל-91 אני הייתי מציעה לאמץ את ההצעה...לאשפוז בכל בית חולים.

א. ורדיגר:

צריך להבחין מה פרוש באיך הסכם - או שלא נעשה הסכם או שיש התנגדות להסכם.

היו"ר ח. גרוסמן:

פה מדובר על תשלומים ותנאים בלבד.

א. וולף:

זה מכוח ההסדר האזורי הקובע שבי"ח אסותא יקבל חולים בעיניים מאזור חל-אביב. צריך לעשות הסדר עם בי"ח פרטי.

היו"ר ח. גרוסמן:

אם יש צורך כזה אפשר לצוות עליהם גם לעשות הסכם וגם תנאי התשלום. אני מציעה שנאמץ בסעיף 90 (א) את ההצעה...יתקבל מבוטח לאשפוז בכל בית חולים. ונשאיר את סעיף 91 כמו שהוצע פה.

א. וולף:

סעיף 92 (א) (ב):

הבעיה התעוררה בסעיף 92 (ב). בחוברת הכחולה כתוב: אוצר המדינה ישלם לבתי-החולים בעד האשפוז ומתן השירותים לפי סעיף זה לפי תעריפים שתקבע הועדה לתכנון האשפוז, זולת אם החייל זכאי לאשפוז או לשירותים אחרים לפי הוראות אחרות של חוק זה...אנחנו הגענו למסקנה שבחוק הזה חייל לא זכאי לאשפוז, הוא מוצא מכלל החוק, חייל בשירות סדיר וחייל בשירות קבע.

18.12.1975

א. וולף:

הבעיה התעוררה לגבי חייל בשירות מילואים. המצב הקיים היום שצה"ל לא מעוניין שחייל תוך כדי שירותו במילואים ישלח לאישפוז במסגרת הצבא. הם לא רוצים לשנות את זה במסגרת חוק ביטוח בריאות. לאור זאת אנחנו מציעים למחוק את כל הסיפא בסעיף 92 ולכתוב כך: אוצר המדינה ישלם לבתי החולים בעד האשפוז ומחן השרותים הרפואיים לפי סעיף זה על פי תעריפים שתקבע ועדת התעריפים. סעיף 92(א) מדבה על כך שהוועדה לתכנון האשפוז תקבע איזה בתי-חולים יתנו שירותים רפואיים באשפוז חיילים.

היו"ר ח. גרוסמן:

מה שמפריע לי הוא שקובעים בתי-חולים מסויימים. נניח שקורה משהו ברמת-הגולן והבית-חולים שנקבע הוא רחוק משם.

ה. זיידל:

זו קביעה שבתי-חולים אלה ואלה ישרתו את הצבא.

י. בארי:

השאלה של היושבת-ראש היא אם יש להשאיר את שיקול הדעת בקביעת איזה בתי-חולים ישרתו את הצבא בידי הוועדה לתכנון האשפוז?

ח. פנחסוביץ:

בשעת מלחמה יש תקנות לשעת חירום ואז יתנו הוראה בהתאם.

היו"ר ח. גרוסמן:

זה לא רק בזמן מלחמה. נניח אלה שבגבול לבנון לוקחים אותם לנהריה.

ח. פנחסוביץ:

מי שיקבע את ההסדרים צריך לתת את הדעת על כך.

י. בארי:

החשש הוא שמא הוועדה לא תקבע את בתי-החולים בהתאם.

היו"ר ח. גרוסמן:

עצם הדבר שאומרים בית-חולים מסויימים ולא העקרון של דחיפות המקרה ושל הקירבה.

א. לאור:

הצבא שולח לבית-חולים לא רק מי שנפצע במלחמה אלא גם מי שיש לו אולקוס או שיפול ולא לגבי מקרי-חירום, יהיו הסדרים בין ממושך. לגבי הסדרים שוטפים, מערכת הבטחון לבתי-החולים.

י. בארי:

פה נאמר במפורש מי יהיו בתי-החולים שהוועדה תקבע.

א. לאור:

במקרה חירום יכולה הוועדה להגיד שבית-חולים הקרוב ביותר שמתאים לקלוט את

הנפגעים.

א. וולף:

כאשר תקום המועצה ותקום הוועדה צריך להעיר את חשומת ליבם.

היו"ר ח. גרוסמן:

אתם זוכרים את הפרשה שחייל נפטר ואמרו זה צבאי וזה לא צבאי. יש מקרים דחופים ששולחים מבית חולים אחד לשני - מי יודע אם זה דחוף או לא?

א. וולף:
אני מדבר לא על עיחות מלמה. כל בית-חולים מקבל מקרים דחופים כמו תאונות דרכים. את ההסדרים יקבעו שר הבריאות ושר הבטחון.

פ. שיינמן:
יש פה הגבלה בלתי מוצדקת לגבי חיילים שהם לא יהיו כמו כל אזרח שכל בתי-החולים יעמדו לרשות החיילים.

א. וולף:
הצבא במפורש לא רוצה שכל בית-חולים יקבל חיילים.

פ. שיינמן:
בסעיף קטן (ב) כתוב: אוצר המדינה ישלם לבתי-החולים בעד האשפוז של החיילים - הלא באשפוז חיילים אוצר המדינה לא משלם?

א. וולף: זה קופת-חולים.

י. בארי:
עדיין אינני מחווה את דעתי לגוף העניין. אני בהחלט מבין את הבעיה שמטרידה את היושבת-ראש. אני שואל: מה האלטרנטיבה אם אנחנו לא נאמר שהוועדה היא שתקבע את בתי-החולים. האם בא בחשבון לומר ששר הבטחון בתיאום עם הוועדה?

היו"ר ח. גרוסמן:
האלטרנטיבה לפי דעתי היא לומר שהוועדה לאשפוז תקבע הסדרים עם בתי-החולים ולא את בתי-החולים, לפחות, בכל אזור יהיה בית-חולים.

א. וולף: זה יקבעו בוועדת האשפוז.

היו"ר ח. גרוסמן:
אני אומרת את זה לא מכיון שאני מתייחסת באי-אמון לוועדת האשפוז אלא מכיון שאני יודעת מה היה המצב עד עכשיו.

ה. זיידל:
גם היום לא כל חייל יכול להיות בכל בית-חולים, מכל מיני סיבות שלא כל רופא מוכרח לעבור דרך צנורות של הצבא - יש לזה סיבות בטחוניות. שאלתי היא האם בשעת חירום התקנות קובעות שאפשר להפוך בית-חולים רגיל לבית-חולים צבאי?

היו"ר ח. גרוסמן: בודאי.

ה. זיידל: אם כך מה שנאמר בסעיף הזה הוא סביר ואני חומך בו.

י. בארי:
אני מבין שהצעת היושבת-ראש היא שכל בית-חולים יהיה חייב לתת שירותים לחיילים?

היו"ר ח. גרוסמן:
אני מציעה שבסעיף 92(א) ייאמר שהוועדה לתכנון האשפוז תקבע את ההסדרים עם בתי-החולים.

ח. פנחסוביץ:
משרד הבטחון לא מעוניין בזה הוא רוצה לייחד את בתי-החולים.

- היו"ר ח. גרוסמן:
אני לא רוצה שבתוך החוק מלכתחילה ייאמר שלא כל בית-חולים.
- א. לאור:
יש כאן חלוקה של הארץ לצרכי הצבא. האם את לא סומכת על הועדה לתכנון האשפוז?
- היו"ר ח. גרוסמן:
לדוגמה: נוסעים בכביש גהה-רמלה ובאזור הזה יש כמה בתי-חולים. קורה משהו והאנשים שלוקחים את החייל לבית-החולים אינם יודעים עם איזה בית-חולים הועדה הזאת קבעה שיש הסדר לחיילים. אז יתחילו לקחת את הפצוע מבית-חולים אחד לשני עד שיגיעו לבית-החולים שמיועד לחיילים.
- י. בארי:
הבעיה היא למי להשאיר את שיקול הדעת?
- א. לאור:
הבעיה שאתה מדבר עליה זה רק לגבי מקרה-חירום.
- היו"ר ח. גרוסמן:
הבעיה היא שאני לא סומכת על השיפוט מה זה מקרה דחוף ומה לא?
- א. לאור:
נניח שלאזרח פשוט קרתה תאונה ומכניסים אותו לבית-חולים שלא שייך לאזור - אם כך הבעיה יכולה להתעורר גם לגבי אזרח שישלחו אותו מבית חולים אחד לשני.
- היו"ר ח. גרוסמן:
זה לא דומה.
- א. ורדיגר:
אולי אפשר לכתוב: הועדה לאשפוז ולשירותים רפואיים תקבע את בתי-החולים ואת ההסדרים עם בתי-החולים.
- ח. פנחסוביץ:
אבל היא לא סומכת.
- היו"ר ח. גרוסמן:
אם כולכם בעד הנוסח הזה - בבקשה. לי נשאר אי-שקט.
- י. בארי:
מה האלטרנטיבה?
- ח. פנחסוביץ:
לבחור את האנשים הטובים ביותר.
- א. וולף:
את הפרוטוקול של הישיבה הזאת נשמור היטב וכאשר יקימו את המועצה והוועדה נביא את הפרוטוקול לפניהם. אני רושם היום לעצמי את העניין הזה.
- היו"ר ח. גרוסמן:
בדרך כלל זה יכול להיות בסדר ומקרה אחד יכול לקרות שחייל עלול להיפגע מזה.
- ה. זיידל:
גם לגבי אזרחים יש חלוקה ויש תורנות.
- היו"ר ח. גרוסמן:
ישנה הוראה מפורשת לא להוציא מחדר מיון לפני בדיקה מדוקדקת.

כמה פעמים קרה שאמרו שזה לא דחוף והעבירו
אותו לבית חולים אחר?

היו"ר ח. גרוסמן:

זו טעות רפואית.

א. לאור:

יכולה להיות טעות רפואית כאשר מחזירים
אותו הביתה אבל לא כאשר מעבירים אותו
לבית-חולים אחר כי זה סימן שיש יסוד שהעבירו אותו לבית-חולים אחר.

היו"ר ח. גרוסמן:

גמרנו את הויכוח ונעבור לסעיף הבא.

העסק הזה לפי דעתי לא רק מסורבל ואני
מציעה את הנוסח הבא: אין בהוראות פרק זה
כדי לפגוע במעמדו המשפטי והמינהלי העצמאי שיש לכל בית-חולים שהוא.

סעיף 93:

אני רוצה להסביר למה אני מציעה את התיקון
הזה. כנ"ש גם מעמד מינהלי ומשפטי לכל בית-חולים לא רק לבתי-חולים
פרטיים. מכיון שרוצים להבטיח זאת גם לבתי-החולים הפרטיים לא צריך בעת
ובעונה אחת לפגוע בבתי-חולים שהם בבעלות ציבורית אחרת. לכן נדמה לי
שהנוסח הזה פחות מסורבל ועונה על כל הסוגים של בתי-החולים.

א. וולף:

אני רוצה להסביר את הסעיף למה הוא מתכוון.
אנחנו פה מטילים על בתי-חולים ציבוריים
נוסח "הדסה" או שערי-צדק חובות שונות לגבי אשפוז אזורי שזה מחייב אותם
לאשפוז. אנחנו לא נותנים להם מה שנותנים לבתי-חולים של המדינה שהם
כלולים בחוק מבחינת התקציב. הם פנו בשעתו וביקשו תשמרו על המעמד המינהלי
והמשפטי שלנו. זה היה מקובל על הממשלה והוכנס הסעיף הזה. באה קופת-חולים
וחששה שאם ייאמר שזה חל על כל בית-חולים, ולא ייאמר שאינו בבעלותה של
המדינה, אז בלינסון יכול לצאת מזה.

גם תל-השומר.

היו"ר ח. גרוסמן:

פה מדובר על מעמד משפטי עצמאי ומינהלי
עצמאי. לתל-השומר אין מעמד מינהלי ומשפטי.

א. וולף:

גם בלינסון אין הוא חובע או נחבע אלא
קופת-חולים.

ח. פנחסוביץ:

לכל בתי-החולים האלה יש מעמד משפטי כחלק
מתאגיד והם חוששים שזה ייפגע. אני רשמתי
את הנוסח שהציעה היושבת-ראש. אני לא רואה בו פגיעה.

א. וולף:

אני מתנגד לשינוי הנוסח. במפורש החוק הזה
פוגע בעצמאות המינהלית של קופות-החולים.
במפורש הוא פוגע בעצמאות לגבי אישור תקציבים וכיו"ב. אי אפשר להכניס
פה דבר שיתן פתח וסתירה לגבי פרקים שלמים בחוק. כל הכוונה בסעיף הזה
לגבי אותם בתי-חולים שאנחנו לא מאשרים את תקציבם.

א. לאור:

יש לי הצעה - למחוק את הסעיף הזה ולשמור
את הזכויות בפרק אחר או לקבל את ההצעה

ה. זיידל:

של היושבת-ראש.

א. לאור:

אני רוצה להסביר את הרעיון. גם בקופת-חולים יש בית-חולים עם מעמד משפטי שונה מאחרים, יחד עם רשויות מקומיות, כמו בפתח-תקוה. אני חושב כאשר יוחק החוק דינם יהיה כמו יתר בתי-החולים שמאשרים ע"י התקציב והתקנות. לכן אינני רוצה לכתוב דבר שיתן להם אפשרות של מעמד שונה. יש בתי-חולים כאלה גם של קופת-חולים שיש להם מעמד משפטי שונה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אז תבוא קופת-חולים ותשנה בפנים.

א. לאור:

היא תגיד: מכח הסעיף הזה בית-חולים השרון יהיה שונה מבלינסון.

י. בארי:

כחוב: בית חולים שאינו בבעלותה של המדינה או של אחת מקופות החולים.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מציעה למחוק את זה ולכתוב: אין בהוראות פרק זה כדי לפגוע במעמדו המשפטי והמינהלי העצמאי שיש לכל בית-חולים שהוא. הסטטוס שיש לבתי-חולים אחרים במסגרת קופת-חולים זה לא שייך לענין הזה.

מ. ידיד:

אני חושש מההצעה שלך שתביא נזק שלא במתכוון לסעיפי החוק. לכן אני רוצה לשמוע את דעת היועץ המשפטי, במידה ותתקבל ההצעה הזאת, האם עלולה להיות פגיעה באותם סעיפים שתיקנו.

א. ורדיגר:

אני חושב שיש צורך להבחין בין בתי-חולים שהם בבעלות המדינה ושל קופת-חולים מצד אחד, לבין בתי-חולים מסוג של שערי-צדק והדסה כי זה לגמרי אחר. אולי אפשר לכתוב: אין בהוראות פרק זה כדי לפגוע במעמדו המשפטי והמינהלי העצמאי של בית-חולים שאין תקציבם בפיקוח המדינה.

י. בארי:

זה היינו הך - זה לא פותר את הבעיה של היושבת-ראש.

לגופו של ענין - היות ובתי-חולים שהם בבעלות המדינה ובתי-חולים של קופת-חולים שתקציבם מאושר ע"י השרים והגרעונות יכוסו ע"י המדינה, אינני רואה שום סיבה מדוע בית-חולים של קופת-חולים יוצא מכלל הסעיף הזה ושיהיה לו מעמד מינהלי עצמאי. אחד מן השניים: או שאומרים קופת-חולים זו לא נהנית מתקציב המדינה, את גרעונותיה לא יכסו; או כן תהנה מתקציב המדינה, מדוע יהיה שונה מעמדה לעומת בית-חולים של המדינה?

היו"ר ח. גרוסמן:

עד עכשיו לא עסקנו בבתי-חולים אלא בקופות-חולים. כל הסעיפים מדברים במעמד של קופות החולים ואיך יש פיקוח עליהם ומה מותר ומה אסור, מה חייב ומה לא חייב. פה מדובר על דבר שהוא נפרד, מדובר על מעמד של בית-חולים. לכן אני חושבת שזה לא פוגע בסעיפים האחרים.

א. וולף:
אנחנו נסחנו את הסעיף מכיון שהלכנו לקראת
בתי-חולים שיש להם מעמד משפטי ומינהלי
עצמאי כדוגמת "הדמה" ושערי-צדק. הוספנו את המלים: שאינו בבעלותה של
המדינה או של אחת מקופות החולים כי אין להם מעמד משפטי מיוחד.

פ. שיינמן: מינהלי - כן.

היו"ר ח. גרוסמן: אולי נכתוב: המשפטי או המינהלי?

א. לאור:
זה יותר חמור. זה שבתי-חולים הם לא ישות
בפני עצמה, מינהל, כל בית-חולים יכול
להתנהל כיחידה נפרדת.

א. וולף:
זה היה ביסוד הדבר. החשש של קופת-חולים
מכיון שבתי-החולים שלה מאוגדים כתאגיד.
קופת-חולים הם חוששים שיש פה הפלייה לרעה במעמד המשפטי שלה. אנחנו לא
מתכוונים לפגוע במעמד המשפטי שלהם כתאגיד אלא מדובר אך ורק על הוראות
פרק זה. לא מדובר פה לא על תקציב ולא על תקנון. אני מגן קודם כל על
הצעת הממשלה אבל אני רוצה לבדוק אם ההצעה של היגשבת-ראש פוגמת בכוונת
הממשלה.

לא נראה לי שהנסוח של היושבת-ראש פוגע
כפי שהציג את זה נציג האוצר. אני מציע שנבחן את הדבר אצלנו ונראה אם
אין בנוסח של היושבת-ראש דבר שעלול לפגוע במעמד של קופת-חולים.

ת. פנחסוביץ:
אני מבקש להשאיר את הענין הזה לדיון
בחוק הממשלה ונבוא אליכם עם הצעה מגובשת.

י. בארי:
אני מבקש להביע דעתי בזכות הנוסח שהוצע
לנו במסמך הלבן האורגינלי והטעם הוא בגלל
שיש בתי-חולים שאינם מכוסים מתקציב המדינה, בו בזמן שבתי-חולים אחרים
ממומנים ע"י המדינה.

היו"ר ח. גרוסמן:
ישנן שתי הצעות: הצעה אחת כפי שכתוב במסמך
הלבן. ההצעה השניה כפי שהצעתי לתקן אין
בהוראות פרק זה כדי לפגוע במעמדו המשפטי והמינהלי העצמאי שיש לבית-חולים
כלשהו.

מ. ידיד:
לגבי סעיף 91 בסיפא צריך לכתוב בהתייעצות
שר העבודה ולא בהסכמה.

היו"ר ח. גרוסמן: תרשום הסתייגות.

עוברים לפרק י"א.

סעיף 102(א)(ב)(ג)(ד):

א. וולף:
בשעתו בקשתם שנעבד מתוך הפרוטוקולים
את כל ההסתייגויות שהיו לחברי הוועדה
ולהגיש נוסח של הסתייגויות. אנחנו נביא לגבי הפרקים ח' ו-ט' הערות על
בסיס הדף הזה. הייתי מבקש שחברי-כנסת יגישו את הסתייגויותיהם.

מ. ידיד:

לפי סעיף קטן (א) אני מבין שמחייבים אוכל כשר בכל בתי-החולים - זה דבר שברור וחשוב מאד. אבל כאשר באים ואומרים היכן שיש אולי חלק לא יהודי, אם כי כתוב בסעיף שאט הוא דורש צריך לתת לו, רשאי שר הבריאות לפטור בית חולים מתחולת סעיף קטן (א). אני חושב שאנחנו פה נכנסים למלכודת לא רצויה. בכל בית חולים יהיו ודאי רופאים ואחיות שהם יהודים.

היו"ר ח. גרוסמן:

מה לגבי בית-חולים אוגוסטה ויקטוריה או של המיסיון?

מ. ידיד:

אני רוצה לחייב שבכל בית חולים במדינת ישראל יהיה אוכל כשר. זו מדינת ישראל והחוק של המדינה חייב לחול על כל תושבי המדינה ויש להבטיח אוכל כשר בכל בית-חולים במדינה.

א. ורדיגר:

בהצעה הזאת יש פירצה חמורה בנושא הכשרות. עצם הנוסח שאומר רוב התושבים אשר בתחום שיפוטה הם יהודים. מה זה נקרא רוב? - 51% זה רוב? - הנוסח צריך להיות כך שיהיה אוכל כשר בכל בית-חולים חוץ מבתי-חולים במקומות מובהקים ששייכים למיסיון, או בית-חולים שהתושבים הם לא יהודים מובהקים. אלו יוצאים מהכלל. במדינת ישראל צריך להדגיש את האוכל הכשר שזה צריך להיות בכל מקום מחוץ למקומות מסויימים שאנחנו נקבע אותם.

אני חושב שהערתו של ח"כ ידיד היא נכונה יש צוות יהודי וגם הוא צריך לאכול. לכן יש לקחת בחשבון גם את הדבר הזה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אתם מציעים: שבכל בית חולים שבשליטת הממשלה או בשליטתה של רשות מקומית במדינה יוגש אוכל כשר בלבד. שנית - אפשר לפטור בית חולים במקומות שונים שייקבעו.

א. וולף:

בירושלים יש בי"ח של המיסיון ושם מאשפזים חולי סרטן של הדסה.

היו"ר ח. גרוסמן:

בחוף העיר העתיקה יש ערבים.

א. ורדיגר:

מחוץ לבתי-חולים שנמצאים ברובעים מובהקים.

היו"ר ח. גרוסמן:

מה שפה כתוב זה אותו הדבר. המסקנה היא אותה מסקנה. בפועל זה אותו הדבר.

מ. ידיד:

בסעיף קטן (ב) כתוב אם הוכח שבית החולים משמש דרך קבע למאושפזים שרובם אינם יהודים. בואו נלך לפי מה שהציע ח"כ ורדיגר לקבוע שבית-חולים שבשליטת ישראל יוגש אוכל כשר ואפשר לפטור רק מקומות מובהקים ששם אין יהודים.

היו"ר ח. גרוסמן:

תגישו לנו נוסח בהתאם ומשרד המשפטים יעזור לכם בכך.

מ. גז:

אני תומכת בהצעות של החברים.

נראה את הנוסח שיוגש ונצביע .

היו"ר ח. גרוסמן:

סעיף 103:

יש תוספת קטנה לסעיף. מכיון שבינתיים
ב-1975 החקבל חוק פיצויים לנפגעי תאונות
דרכים אז אי אפשר להסתפק בפקודת נזיקין נוסח חדש אלא צריך להוסיף פה
חוק נפגעי תאונות דרכים 1975.

לעצם הסעיף - הוא מאפשר לקופת-חולים לחייב
צד שלישי לשלם פיצויים שאחראי למה שקרה למבוטח שלה. כמו-כן המבוטח
גדרש לשחף פעולה ולהושיט כל עזרה כדי לסייע לקופת החולים במימוש
זכותה לשיפוי הצד השלישי לפי כל דין, אם לא יעשה כל פעולה העלולה לפגוע
בזכויותיה של קופת החולים כלפי הצד השלישי רשאית קופת-החולים לתבוע
ממנו פיצוי על הנזק שגרם לה עקב ההפרה.

מ. ידיד:

אותו אדם שהוא נפגע וצריך לשחף פעולה
ולתת עזרה בחנאי שלא יפגעו בזכויותיו.

י. בארי:

איך תפגענה זכויותיו? - הוא צריך להגיש
עזרה לקופת-חולים בהגשת התביעה המשפטית.

א. וולף:

זה לא פוגע בזכויותיו.

ת. פנחסוביץ:

אילו היינו אומרים שקופת-חולים נכנסת
לנעליו ותובעת אז היינו אומרים שיש בזה
פגיעה. אבל פה רק מבקשים עזרה למסור את הפרטים.

סעיף 104(א)(ב)(ג)(ד):

א. וולף:

הסעיף הזה חייב לעבור רוויזיה. פעם כתבנו
קופות-חולים ופעם קופת-חולים יש לכתוב
קופת-חולים. יש לי פה נוסח מוסכם על חברי והוא: ברור תביעות של
מבוטח או חליפו נגד קופת-חולים ושל קופת-חולים נגד מבוטח או חליפו
יתנהל כך: (1) תביעה שערכה אינו עולה על 1,000 לירות, למעט תביעה לתשלום
דמי ביטוח - תתברר בועדת בוררות שתוקם ע"י קופת-חוללים לפי שאמור
בתקנונה. (2) כל תביעה אחרת, למעט תביעת נזיקין, תתברר בבית הדין לעבודה.
(ב) ו-(ג) ישארו כלשונו. סעיף קטן (ד) נמחק.

מ. לינדר:

פה כתוב: תביעות בין קופות חולים לבין
מעבידים וחליפיהם... למה ההדגשה על מעבידים
ולא על כל מי שקשור בזה? - מחר זה יכול להיות נוגע לכל עצמאי אחר?
בסעיף (1) הוצאת דמי ביטוח, וזה גם כן ענין של בית דין לעבודה.

א. וולף:

בפיסקה (1) אמרנו: תביעה שערכה אינו עולה
על 1,000 לירות, למעט תביעה לתשלום דמי
ביטוח, תתברר בועדת בוררות שתוקם ע"י קופת-חולים. לאחר מכן אמרנו:
כל תביעה אחרת, למעט תביעת נזיקין, תתברר בבית הדין לעבודה. כלומר,
איננו מוציאים את זה,

מ. ידיד:

אני מציע למקום מעבידים לכתוב מעסיקים.

י. בארי: לגבי סעיף 103 קופת חולים הכללית מעירה

שיש להתאים את הנוסח לנוסח בסעיף 150

של חוק ביטוח לאומי. לגבי סעיף 104 צודקת קופת חולים מכבי שמעירה שכותרת השוליים אינה משקפת את כל הנאמר בסעיף וצריך לשנות זאת.

א. וולף: נכתוב: תביעה.

י. בארי: לדעתי, צריכה להיות אחידות במה שנוגע

לוועדות בוררות. תאורטית, לפי הנוסח הנוכחי

יתכן שקופת-חולים תהיה מורכבת מועדת בוררות מגורמים מסויימים וקופת-חולים אחרת מגורמים אחרים. צריכה להיות אחידות בכך. הייתי אומר: ועדות בוררות שיוקמו לפי הוראת השר, או לפי מתכונת שיקבע השר. כלומר יש להוסיף: לפי תקנות שיקבעו ע"י השר בהתייעצות שר המשפטים. מכל מקום יש צורך באחידות.

לגבי 104(א)(2) כל תביעה אחרת, נראה לי

שגם זה רחב מדי. מפני שיחכן שתביעה מבוטסת על הסכם או על הפרת הסכם, והתביעה תהיה פיצויים על הפרת הסכם. יבוא מישהו ויטען שהתקנון של קופ"ח הוא הסכם בינו ובינה ומשום מה היא הפרה ומגיע לו 50,000 לירות פיצויים. השאלה אם להשאיר סמכות כזאת לבית דין לעבודה.

מ. ידיד: פה אני רואה שקופת-חולים מכבי מעירים את

חשומת לבנו ומציעים לאחר סעיף 104 יבוא

הסעיף כדלהלן: כל אימת שמותרת פניה לביהמ"ש העליון, בשבתו בבית דין גבוה לצדק לפי עקרונות שיפוטו, ידון ביהמ"ש בעתירה שתוגש תוך 60 יום מיום מסירת ההודעה או הסרוב בכתב גם אם קיימות סמכויות אחרות לדון בעניינים הנדונים בסעיפים דלהלן להצעת החוק - סעיפים: 99-100,70,65,40,28.

א. וולף: הכנסנו תאריכים לפי הצעתם של 60 יום

ו-120 יום. זה דבר שנידון למעשה בענין

ביטול הסכם אבל לא במסגרת 104 בכלל.

לשאלתו של חה"כ בארי - אני חושב שאם בא

מבוטח וטוען על-סמך התקנון שהוא הסכם בינו לקופת-חולים שהתקנון הופר לגביו ותובע 50,000 לירות, אני חושב שבית הדין לעבודה הוא הסמכות. תביעת נזיקין במפורש לא.

י. בארי: תקנון קופת-החולים יאמר שהקופה חייבת לתח

את השירות הטוב ביותר. עכשיו בא מבוטח

וטוען שהוא נפגע בגלל שירות לקוי שהוא קיבל. מצד אחד הוא יגיד שזה רשלנות ויתבע נזיקין. מצד שני הוא יגיד השירות לא טוב וילך לבית הדין לעבודה. אני מציע לשקול מחדש את המלים: כל תביעה אחרת.

א. וולף: לגבי אחידות בוועדות בוררות - יש הסדר

מסויים בתקנון של קופ"ח כללית בוועדות

בוררות. מוכר לי הסדר של מכבי. אני לא יודע באיזה מידה האינטרס שלנו הוא לכפות משהו אחיד בתחום הזה. ברגע שהתקנון נבדק ע"י השר וברגע שרואים שההסדר הזה אין בו פגם ולא סטייה - אינני חושב שרצוי לשנות.

ביחס לבית הדין לעבודה - אני חושבת שחה"כ
בארי עורר בעיה די מסובכת - תשקלו את זה

היו"ר ח. גרוסמן:

מחדש.

בענין זה אין לנו ספיקות ולא נוכל לפצל
את זה.

א. וולף:

הישיבה ננעלה בשעה 13.45